

ubrette Meget til Gavn for Landbruget, der er Danmarks væsentligste Erhvervsstille. Det har derfor sin store Betydning, ikke alene at denne vigtige Gren af Landbrugsundervisningen finder Sted paa en fyldestgjørende og frugtbringende Maade, men ogsaa at den ordnes saaledes, at den uafbrudt kan arbejde under rolige og stabile Forhold.

Dette, mener Flertallet, opnaas bedst ved, at Statsunderstøttelsen fastslaas ved særlig Lov og ikke bestemmes ved de aarlige Finantslove, hvorved Statsunderstøttelsen kan udsættes for at komme til at afhænge af uforudsete Tilfældigheder og Stemninger. At Ordningen træffes samtidig med selve Landbohøjskoleloven, anser Flertallet for naturligt paa Grund af den nære Forbindelse mellem Landbohøjskoleundervisningen og Landbrugsstoleundervisningen; den ene skal jo supplere og støtte den anden.

Paa tvende Punkter nær slutter Flertallet sig derfor til Lovforslagets § 5.

Heldigst vilde Flertallet anse det for at være, om Folkehøjskoler og Landbrugsstoler ikke som Regel knyttes sammen. Skjøndt denne Opfattelse deles af hele Udvalget, har der dog kun kunnet danne sig et Flertal om Ændringsforslaget Nr. 8, ved hvilket Flertallet ønsker at pointere, at Statsunderstøttelsen kun bør ydes Fagstoler, hvis Opgave det væsentlig er at give Undervisning i Landbrug og Høvebrug, uden dog derfor helt at ville udelukke Fagstoler fra Adkomst til Statstilskud, „selv om disse ikke udelukkende meddele denne Undervisning.“

I Lovforslagets § 5, 7de Stykke, er foreslaaet, at Understøttelsen kun kan tildeles Elever, „som ved Attest for at have gennemgaaet en Folkehøjskole eller paa anden Maade godtgjøre at være i Besiddelse af den fornødne Modenhed.“

Flertallet anser det ganske vist for rigtigt, at der i Lovforslaget antydes, hvad man i Reglen bør anse som en Norm for den Modenhed, der bør fordres, før at en Elev kan erholde Understøttelse, men mener dog, at alene den Omstændighed at have

gennemgaaet en Folkehøjskole (Realskole eller Fortsættelseskole) ikke kan siges at være et fyldestgjørende Bevis herfor; der bør forlanges Attest fra vedkommende Skoles Forstander for, at Eleven har opnaaet den fornødne Modenhed.

Flertallet mener ogsaa, som ovenfor antydet, at Realskoler og Fortsættelseskoler bør stilles lige med Folkehøjskoler med Hensyn til Udstedelsen af saadanne Attester.

Af disse Grunde stiller Flertallet Ændringsforslaget Nr. 10.

Et Mindretal (Magen og Bloug) er fjender villig Rimeligheden af, at gode Landbrugsstoler støttes af Statskassen, ligesom Tilfældet er med andre Fagstoler, saasom Realskoler, Handelsstoler, tekniske Stoler, Søfartskoler m. m. Men naar Flertallet mener, at denne Understøttelse bør ordnes ved særlig Lov samtidig med selve Landbohøjskolelovene, da er dette en Mening, hvis Rigtighed ikke er i Overensstemmelse med Fremgangsmaaden paa andre Omraader, idet Ingen har udtalt sig for at sætte de lærde Skolers Ordning i Forbindelse med Ordningen af Universitetet eller de tekniske Skolers Ordning i Forbindelse med Forskrifter om den polytekniske Væreanstalt eller knytte Almueskolens Reform til Bestemmelserne om Skolelærer-Seminarier. Da Flertallet derhos udtrykkelig udtaler, at Landbohøjskolen efter dets Formening under de nuværende Forhold ikke tilfredsstillende de Krav, som med Billighed kunne stilles til den, tør det næppe heller med Sikkerhed antages, at der allerede nu findes uddannet en saadan Mængde dygtige Lærerkrafter, som den behørig Forskning af en større Mængde nyoprettede Landbohøjskoler over hele Landet vilde udkræve, og det vil under denne Forudsætning være betænkeligt strax paa dette Tidspunkt at udsætte den Præmie for slike Skolers Oprettelse, som Tilfældet i § 5 indeholder. Der vil derefter kunne berygtes et Kapløb, som tilveiebringer en stor Kvantitet uden tilsvarende Kvalitet, hvorfor det vil være forsig-